

Wat zegt de wet over Eigen Kracht en de vraag of inkomen of vermogen een rol mogen spelen:*

In de parlementaire geschiedenis is uitvoerig, maar wel in algemene termen, aandacht besteed aan de eigen kracht. Het doel van het wetsvoorstel is, aldus de memorie van toelichting, het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving. Niet alleen moet voorkomen worden dat overheidsbemoeienis leidt tot zorgafhankelijkheid, maar die bemoeienis moet actief en maximaal bijdragen aan de eigen kracht van jongere, gezin en samenleving. Bemoeienis van buiten moet primair gericht zijn op herstel en versterking van de eigen kracht: in de nagestreefde eindsituatie is bemoeienis van buitenaf niet meer nodig, aldus de wetgever. **Een antwoord op de vraag of bij het bepalen van de eigen kracht het inkomen of vermogen van de ouders van de jeugdige of de jeugdige een rol kan spelen, is niet in de parlementaire geschiedenis te vinden.**

Wat zijn uitspraken van juristen over het PGB*

Ouders moeten aannemelijk maken dat zij op eigen kracht, met inzet van het sociaal netwerk en de getroffen voorzieningen in natura, niet voor de opvoeding en verzorging van de jeugdige kunnen zorg dragen. **Het persoonsgebonden budget is niet bedoeld om het inkomen van de ouders van de jeugdige aan te vullen**, zeker niet als blijkt dat de moeder nooit werkzaamheden ter aanvulling van het gezinsinkomen heeft verricht. In die situatie is er geen aanleiding te veronderstellen dat moeder door het wegvallen van een persoonsgebonden budget weer werkzaamheden zou moeten oppakken om het gezinsinkomen aan te vullen.

Een persoonsgebonden budget is weliswaar niet bedoeld om inkomen te verwerven, maar dat inkomen speelt wel een rol bij de afweging of de eigen mogelijkheden of het probleemoplossend vermogen toereikend zijn, met name als er moet worden gekozen tussen het verlenen van jeugdhulp of het verkrijgen van een inkomen. **Immers, als het gezinsinkomen te laag is** en de moeder als gevolg daarvan meer zal moeten gaan werken om in het dagelijkse levensonderhoud te kunnen blijven voorzien, is zij niet in staat de jeugdige de zorg en begeleiding te geven die zij hem nu geeft.

Rechtspraak*

Uit de rechtspraak blijkt het volgende. **Het college dient voor het antwoord op de vraag of de eigen mogelijkheden toereikend zijn een aantal belangen mee te wegen.**

De bestaande rechtspraak zegt alleen nog niets over *hoe* moet worden gekeken naar de financiële situatie.

Gebleken is dat de introductie van de financiële toets vooralsnog meer vragen oproept dan beantwoordt.

Voor een financiële toets is per definitie een beoordelingskader nodig, beginnend met een uitgangspunt over hoeveel inkomen er minimaal mag zijn en welke uitgaven redelijk zijn. De vraag is ook of deze grens voor iedereen hetzelfde is of per situatie verschilt. Sommige gezinnen hadden bijvoorbeeld al een (duur) koophuis, voor zij een zorgintensief kind kregen. Moet bij de beoordeling of een pgb nodig is om de hulp te kunnen verlenen worden meegewogen dat het niet in het belang van het kind is om te moeten verhuizen? In hoeverre moet van ouders worden verwacht dat zij interen op spaargeld? Wordt geredeneerd vanuit een minimumniveau van inkomen en uitgaven, en in hoeverre zijn bijvoorbeeld vakanties en uitstapjes volgens een gemeente noodzakelijk?.

Zwijndrechtadvies*

In het Zwijndrechtuitspraak werd gebruik gemaakt van de tool van het NIBUD, genaamd persoonlijk budgetadvies. Helaas zijn er geen gronden aangevoerd tegen het gebruik van de tool. (SGO: **De tool is gebruikt om consumenten inzicht te geven in de inkomsten en uitgaven. Dat lijkt wat anders dan inzicht te krijgen in de vraag of de betrokkene zelf kan voorzien in de hulpvraag**). Welke uitgangspunten liggen ten grondslag aan de beoordeling of er geld overblijft of niet? Houdt de tool rekening met twee, of, ook niet ongebruikelijk, drie vakanties per jaar, met regelmatige aanschaf van allerlei consumptiegoederen, met de handhaving van het niveau van welstand van betrokkenen en, zo niet, welk niveau is dan acceptabel? Gemeentebesturen zouden hierover na moeten denken voordat ze, in concrete gevallen, de financiën tegenwerpen bij de vraag om jeugdhulpvoorzieningen.

Het gaat bij de Jeugdwet om het belang van het kind, ook daarnaar verwijst de eerste passage van de memorie van toelichting bij de Jeugdwet. Het college zal in elk concreet geval moeten beoordelen of het in het belang van het kind is dat ouders zelf in de hulp voorzien. Geld maakt het wellicht eenvoudiger om zelf in de hulp te voorzien maar afzien van een carrière(stap) kan uiteindelijk ook voor het kind nadelige gevolgen hebben. Het gaat erom dat het college zorgvuldig onderzoekt of in het voorgelegde geval ondersteuning van de overheid nodig is. **Daarbij dient het belang van het kind voorop te staan.**

Nibud houdt geen rekening met bijzondere omstandigheden, gezondheidssituatie*

“Bij de berekeningen is het Nibud ervan uitgegaan dat alle toeslagen en inkomensondersteuning worden aangevraagd. Er is geen rekening gehouden met wijzigingen in de bijzondere bijstand of gezondheidssituatie. De hier genoemde huishoudens zijn slechts voorbeelden, waarbij de situatie simpel is gehouden. Er is geen rekening gehouden met specifieke aftrekposten of bijtellingen. In de voorbeelden zijn alleen zorgpremie en eigen risico meegenomen.

In werkelijkheid gebeurt er natuurlijk veel meer in een huishouden. Promotie, veranderen van baan, (gedeeltelijk) stoppen met werken, werkloos raken, scheiden, gezinsuitbreiding, enz., zijn gebeurtenissen die veel meer van invloed zijn op het besteedbare inkomen van een huishouden. Als gevolg hiervan zullen huishoudens zich nooit helemaal herkennen in de hier gegeven voorbeelden.”

*Bronnen en Relevante stukken

<https://www.sociaalweb.nl/blogs/eigen-kracht-in-de-jeugdwet-geld-speelt-geen-rol>

<https://www.sociaalweb.nl/blogs/het-pgb-in-de-jeugdwet-betalde-hulp-uit-het-sociaal-netwerk-onder-druk>

<https://www.pgb.nl/beroep-op-politiek-voor-weer-een-sterk-en-stevig-pgb/>

<https://iederin.nl/brief-aan-kamer-maak-vaart-voor-betere-passende-jeugdhulp/>

<https://iederin.nl/wp-content/uploads/2020/11/Brief-wgo-jeugd-23-11-2020.pdf>

[Consumenten - Nibud - Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting](#)

De Praktijk voor een tweetal ouderstellen op dit moment die mede aanleiding voor SGO zijn geweest om vragen over nieuw beleid te gaan stellen:

Extra Kosten in een gezin met een beperkt kind zijn o.a. :

Reiskosten naar ziekenhuis en therapie, aanmeten hulpmiddelen, slijtage door wassen, kosten voor zelf aanschaf van allerlei dure aanpassingen, inrichting in huis. Soms ook door zelf je huis te verbouwen. Sport is vaker alleen verderop mogelijk. Vaak vervoer nodig per aangepaste, dure auto (i.p.v. fietsen), dus diesel, afschrijving, extra parkeerkosten. School is verderop, alle activiteiten die daar plaats vinden kosten km.

Speciale kleding, aangepaste broeken en jassen over spalken en luiers, slaapzakken, speciaal spel materiaal Vakanties, logeerprijzen zijn fors duurder (aangepast huisje nodig). Oppas kost meer (speciale nodig), moet je vaker inzetten omdat er altijd iemand moet zijn.

Zorgen over "later" wie betaalt dan een auto of studie, de hulpmiddelen etc. Wat is er nodig om het kind dan zelfstandig mogelijk te laten wonen. Gezinnen sparen vaak daarvoor.

Gezinnen worden gekort, beperkt in wat kan, niet kan. Dat geldt dus ook voor broertjes en zusjes.

PGB door een professional laten uitvoeren betekent voor het beperkte kind dat er behalve therapeuten zorgmedewerkers, leerkrachten, taxichauffeurs en BSO nog meer volwassenen, vreemde mensen dagelijks in het gezinsleven zullen komen, thuis ook.

Er is al een brief verstuurd dat het PGB verlaagd wordt naar 20 euro per uur....Impact van zo'n mededeling (dat er sprake zal zijn van "eigen kracht" en PGB) door de gemeente consultant brengt al veel onzekerheid te weeg, Immers het beleid is er nog niet. Tijdig aangevraagde nieuwe beschikking wordt op de laatste dag dat het kan doorgeschoven totdat bekend zal zijn hoe het beleid eruit zal zien.

Niet meetbaar en wie bepaalt dat

Een passend beleid zal ingewikkeld zijn om op te stellen, omdat niet-meetbare zaken als de belastbaarheid van ouders, de mogelijk inkomstenverliezen in de toekomst, de beste zorg voor het kind, etc. niet zomaar in getallen of vinkjes zijn uit te drukken.

Een ander moeilijk punt is de draagkracht/belastbaarheid van ouders. **Wie bepaalt wat de draagkracht is?**

Wie bepaalt of een ouder gedwongen moet stoppen met werken om voor een kind met een beperking te zorgen? Wie bepaalt of een ouder dat aankan? Wie bepaalt of een ouder overbelast is of niet? Dat is namelijk voor ieder individu verschillend... Ofwel, dat zijn geen objectieve (en dus meetbare) zaken.

Het hebben van een kind met een beperking trekt een zware wissel op iedereen binnen een gezin, dus ook broertjes en zusjes. Ik denk dat het belangrijk is dat de vragen/beoordeling per casus hier ook zeker oog voor moet hebben.

- In alle stukken lees ik niks over het verlagen van de tarieven van de pgb. Wij hebben nu een pgb hulp voor € 24,30 per uur. Ik begreep dat de gemeente dit wil verlagen tot € 20 per uur, maar zie dit niet terug. Hoewel ik snap dat de kosten beheersbaar moeten blijven, zorgt een dergelijke verlaging voor veel vragen en problemen. Een aantal:
 - We moeten nieuwe contracten afsluiten met zorgverleners;
 - Bestaande zorgverleners kunnen stoppen met de zorg, omdat zij minder gaan verdienen. In dit geval moeten wij gedwongen op zoek naar nieuwe zorgverleners;

- De inflatie van de economie loopt alleen maar op, waardoor het normaal is ieder jaar bedragen te indexeren. Een verlaging doet absoluut geen recht aan de toenemende kosten om te leven.
- Inzake bovenstaande zou de vraag zijn of het niet mogelijk is de bedragen voor bijvoorbeeld 2 of 3 jaar te bevriezen. Dit is beter uit te leggen en zorgt voor minder van de genoemde problemen.